Põllimõisa poodu mõisa,
Karksimõisa kaalu mõisa.
Kui me pääsim mõisalsta,
Pääsim kui soe suusta,
Awi ammaste wahelta,
Lõwi lõugede peralta.
Awi jäi suuda ammuteme,
Lõwi jäi lõuge lõksuteme.

XIX.

Meie waese ostet orja –
Ostet orja pästet pärja,
Tibul kingit neitsikese,
Rahal pantu palgalise!
Meie ei pääse pästeenna,
Argu ei arutenna,
Kui tule Looja pästemaie,
Maari wõi arutemaie,
Sõs me pääsem ostet orja –
Ostet orja pästet pärja,
Kinni kihlatu sulase,
Rahal pantu palgalise,
Tibul kingit neitsikese.
Kuule kubjas kullake,
Isant ella linnuke,
Mõisa wanep waimuke!

Ärä sa pessa peenikesta,
Ega lüwwä lühikesta.
Kuule kubjas kullake!
Pia sa peene witsake,
Kanna kerge kepike;
Tunnet wiha tulleweta,
Paha meele paisuweta,
Lõõ süs witsa sa weele,
Lõõ keppi sa kiwile,
Lõõ malka sa maale;
Wee pääle jääs witsa jooui,
Kiwi pääle kepi jooui,
Maa pääle malga jooui. –

1.) Füripäewal es tohide mõtsast midägi asja, nägu puid kodu usse tuwwa, waid jäeti wällä usse aia taga, sõs ei sünduwet tulekahjut. Ka es tohide füripäewal ussen kompsi; kardeti et wanaäit selleperäst suwe kõwasti müristewet. Olli kellekil waja rõõwit pessä, sõs teti sedä taga aia kiwi pääl. Ku füripäewal kennigi kirwest wõi wäist ihus, pidi ta iki paar sõna manu laulme:

„Ihwa ihwa,
Kõhwa kõhwa,
Undi amba nüris,